

El Govern del PP premia els grans defraudadors amb una amnistia fiscal

cideixen amb propietaris de grans fortunes, suposa una violació dels drets de la ciutadania que paga els seus impostos i manté l'estat social i del benestar. Amb aquesta decisió, el Govern anima a defraudar, ja que demostra que no passa res si no es paguen els impostos corresponents, el que significa un nou atac frontal als serveis públics que se segueixen deteriorant per manca de finançament públic.

El Govern del PP ha renunciat a perseguir els defraudadors, els delinqüents econòmics, aquells que estafen la societat i incompleixen les lleis, malgrat que Mariano Rajoy havia declarat, estant a l'oposició, que "el que Espanya necessita no és una amnistia fiscal, sinó confiança en la política econòmica del Govern. No li donarem suport perquè els que paguen pagaran més i als que no paguen se'ls perdonarà el que no han pagat". Una mentida més.

Les amnisties fiscals poden portar alguns ingressos a l'Estat, però representen una injustícia terrible i una rendició dels governs davant els delinqüents. I és més sagnant quan es fa pagar durament els costos de la crisi als més febles, a aquells que no l'han creada.

Enmig de la bogeria retalladora del Govern del PP, el Consell de Ministres, en un dels divendres negres, va aprovar una amnistia fiscal per als grans defraudadors. Aquests només hauran de pagar un 10% d'allò que han deixat de declarar, de manera que es perdonen els seus deutes econòmics i, fins i tot, judicials. I això tenia lloc pocs mesos després que el Govern de Rajoy aprovés un increment de l'IRPF als treballadors que paguen els seus impostos.

Aquesta amnistia fiscal per a aquells que tenen un gran deute econòmic i judicial amb l'Estat, i que en molts casos coin-

I si això no era suficient, el Govern va aprovar també un augment de les taxes judicials, allunyant la justícia de les capes més desfavorides de la societat i deixant alguns processos judicials en funció de qui se'ls pugui pagar.

I CiU perdona 500 milions d'euros als més rics

CCOO de Catalunya va pensar que Convergència i Unió havia tornat a la coherència quan, a principis del mes de maig, en una entrevista, Oriol Pujol, secretari general de Convergència, va deixar caure la possibilitat de recuperar l'impost de successions a Catalunya per recaptar més diners, absolutament necessaris per fer polítiques socials i evitar més retallades. Poques hores després se'n va desdir, assegurant que aquesta era una decisió que li corresponia al Govern de la Generalitat.

CCOO considera una irresponsabilitat la supressió d'aquest impost, que caldria recuperar, ja que podria suposar la recaptació d'uns 500 milions d'euros l'any en un moment de fortes retallades en sanitat, educació o serveis socials per a la ciutadania, i de salaris i llocs de treball dels treballadors públics. A més, la recuperació d'aquest impost només afectaria el 10% de tots els contribuents catalans, que són aquells que tenen més patrimoni.

El Govern del PP ha renunciat a perseguir els defraudadors, els delinqüents econòmics, aquells que estafen la societat i incompleixen les lleis

El deute públic també s'ha d'equilibrar amb la recaptació d'impostos, sobretot d'aquells que paguen els que més tenen i no només retallant despesa pública. Amb els 500 milions de l'impost de successions es podria haver evitat la meitat de la retallada econòmica que es va fer durant l'any 2011 a la sanitat, l'educació o els serveis socials. CCOO denuncia les polítiques dels governs del PP i CiU que estan aprofitant la crisi per desmantellar l'estat del benestar. ■ **Emili Rey**